

get modificeret Stikkelse (Nei!), saaledes at Anstødsstenen var taget bort? Det er imidlertid ikke skeet. Var der ikke Grund til at vente, at den kgl. Regjering kunde og vilde have sluttet sig til Hovedforslaget under Nr. 1, som var stillet af 50 Rigsdagsmænd; dette har imidlertid ikke været Tilfældet.

Jeg skal nu tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det Ændringsforslag, som staaer paa Afstemningslisten under Nr. 15; og jeg skal tillade mig at opfordre den ærede Majoritet i denne Forsamling til at ville gaae ind paa dette Ændringsforslag af Agtelse for den redelige Overbeviisning, som deles af Mange her i denne Forsamling, og hvorved Majoriteten ikke vil kunne løbe nogen Fare for at handle imod sin Overbeviisning, da den jo vil kunne give sit Samtykke til Thronfølgens Ordning i Overensstemmelse med Londonertractaten; og saaledes troer jeg ogsaa, at det høitærede Ministerium endnu maatte kunne lade sig nøie med dette Samtykke til Thronfølgens Ordning i Overensstemmelse med Londonerprotokollen; thi fra mit indskrænkede Staae stiller Sagen sig saaledes — jeg kan vistnok tage fejl —, at det kongelige Budskab jo dog vel ikke er diceret vort Ministerium af Stormagterne. Der er jo dog vel ikke foreskrevet vort Ministerium Formen for eller i hvilke Ord dette kongelige Budskab skulde være affattet. Jeg troer derfor ogsaa, at det høitærede Ministerium maatte kunne forsøge at gennemføre Thronfølgens Ordning efter Samtykke i Overensstemmelse med Londonerprotokollen, og, dersom det endda ikke blev muligt, da er der jo kun 6 Maaneder tilbage til October, da Rigsdagen skal samles igjen, og, naar det da laae klart som en bydende og tvingende Nødvendighed, da var der jo vel ikke en Gæst i Forsamlingen, som længere vilde vægre sig ved, om end med tungt Sind, at give sit rene og ubetingede Samtykke til det kongelige Budskab. Med Hensyn dertil, at nu Hovedforslaget Nr. 2, som skulde være et Mæglingsforslag, faldt igjennem igaar, saasynes der at være saameget mere Rimelighed for dette Ændringsforslags Antagelse; og jeg er nærved at troe, at, selv om det skulde falde idag, vil det blive optaget igjen til 3die Be-

handling, skøndt jeg nok hørte den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) advare imod — saaledes være hans Ord — de smaae Kunstgreb, hvormed man vilde atter bringe Ændringsforslag frem, som engang være faldne. Jeg maa tilslaae, at jeg ikke havde ventet, at den Rigsdagsmand, der med saa megen Kunstfærdighed, som med saa megen Dygtighed (Hør!) veed at vælge sine Ord og at veie dem, at han med saadanne Ord vilde have characteriseret den ærlige Stræben, den vedholdende Kamp indtil det Sidste for det, som samvittighedsfulde Rigsdagsmænd ansee for et Samvittighedsanliggende (Hør!); men, naar nu Sagen kommer til det Yderste, hvis Ændringsforslagene falde, og vi saa kun have det kgl. Budskab, og skulle dertil svare enten et reent Ja eller et reent Nei, ja, da beskænder jeg, at jeg vil da for min Deel bestaae mig i stor Forlegenhed ligeoverfor det kgl. Budskab, og jeg veed virkelig ikke, hvorledes jeg skal komme ud af den Modsigelse (Vatter), hvori jeg mener at ville bestaae mig med mig selv, ved at skulle sige en af Delene, Ja eller Nei. Sige Ja til det Hele, det tør jeg ikke, fordi, saalange det ikke ligger for som en absolut bindende og tvingende Nødvendighed, at Kongelovens Arvesølge skal affattes og opretholdes, saalange skriver det mod min Overbeviisning at samtykke i dens Ophævelse, og at sige Nei til det kgl. Budskab, det kan jeg heller ikke (Hør! Vatter) — ja, jeg beder Dem, mine Herrer! ikke at lee, eller at tage denne Sag saaledes; thi De skulle komme til at erfare, at jeg tager den alvorlig — at sige reent Nei, erklærer jeg, det tør jeg heller ikke, fordi Ingen er mere redebon end jeg til at give et reent og ubetinget Samtykke til det, som dog er Hovedgjenstanden for det kgl. Budskab, nemlig den Combination, hvorved Hans Høihed Prinds Christian af Glücksborg og hans mandlige Affom med Hendes Høihed Prindsesse Louise under en vis Eventualitet kaldes til Thronen her. Men, da jeg nu ikke paa een Gang kan baade sige Ja og Nei, saa veed jeg for min Deel ikke, hvorledes jeg skal komme til noget andet Resultat, end at afholde mig fra at stemme, saa ubehageligt dette end vil være mig. Jeg har aldrig udenfor den